

MASneep, gehouden te Bedum, 04.02.2024

Votum en zegengroet

Psalm 19: 3, 5

Gebed

Schriftlezing Lukas 5: 1-11; 27-32

Psalm 38: 1, 3, 8, 9, 11

Tekst **HC Zondag 2**

Bediening van het Woord

Psalm 130: 2, 4

Geloofsbelijdenis

Psalm 33: 5

Dankgebed

Collecte

Psalm 40: 1, 7

Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Vandaag starten we met de prediking over onze ellende, je zou kunnen zeggen het is het eerste vak op de school van de Heilige Geest.

Het eerste vak omdat we het namelijk hebben over **weten** en over **kennen**.

Antwoord en vraag 2: wat moet u **weten** om door deze troost gelukkig te leven en te sterven.

Vraag 3: waaruit **kent** u uw ellende?

Zogezegd zitten we op school, ook vanmiddag.

En misschien dat sommige van u bij de start van de behandeling, bij dit vak over onze ellende bij zichzelf zeggen, of denken, ik weet ergens wel dat het nodig is, maar... ik zie er ook wel wat tegen op.

Dit vak, dat ligt mij niet zo, geef mij maar het vak over de verlossing, of over de dankbaarheid.

Dat vak van de ellende, ach, heb ik dat vak trouwens ook niet al gehaald, afgesloten, met een voldoende?

Ik ben toch verlost?

Ik geloof toch in Christus?

Wie gelooft, is toch niet meer ellendig gemeente?

Die is gered!

Wordt toch niemand gelukkig van, als het iedere keer weer tegen je gezegd wordt, dat je erop uit bent om je naaste te haten?

Gemeente, dat is het nu precies.

Weet u, de Heilige Geest die onderwijst ons ook dit vak over mijzelf, over onszelf, zodat ik zie hoe ik ben zonder de genade van God.

En dat ik zo, mijzelf, zonder de genade van God, steeds beter leer kennen. Gewoon, hoe ik geboren ben met mijn zondige natuur. Voordat God nog iets in ons leven deed. Verdorven, zo zijn we allemaal geboren. Niemand is geboren met een gelovig hart.

Waarom doet de Heilige Geest dat?
Ons telkens weer ons te ontdekken aan wie wij zijn?
Dat is om ons gelukkig te maken.
Dat is het.

Zodat we getroost leven, ons houvast zoeken en vinden in Christus Jezus alleen.
Dat we steeds gelukkiger leren leven.
Omdat we steeds meer gaan zien hoe groot Gods liefde wel niet is, en hoe groot Zijn genade voor mij, zondaar, is. Dat is het.

Gemeente, daarom is het nodig om het telkens weer opnieuw te ontdekken.
Om telkens opnieuw weer naar school te gaan, ook bij dit eerste vak, dan moet je niet spijbelen, maar dan moet je goed luisteren.

Laten we maar beginnen gemeente.

Thema:

Het eerste vak op school bij de Heilige Geest

Het leert ons:

- 1) kennis van de wet**
- 2) kennis van onszelf**
- 3) kennis van Christus**

1)Waaruit kent u uw ellende?

Nou, gemeente, ik kan u vertellen, dit is de meest populaire vraag op de catechisatie. Hè jongelui? Vooral vanwege het antwoord, die is namelijk zo kort, die kent iedereen, hoef je niet te leren. Dat weten ze allemaal.

Dan zeggen ze allemaal, "uit de wet van God".

Lesje geleerd, en klaar.

Maar zo is het niet.

Want als we dan samen gaan nadenken over dit antwoord, dan blijkt het niet zo populair te zijn.

Want de wet die ligt ons van onszelf niet zo.

En toch.

We zeiden al, de Heere wil juist in de weg van kennis over onszelf, wil Hij ons troosten, wil Hij ons houvast geven, zekerheid.

En als de Heere ons daar nou door wil troosten dan begrijpen we ook dat het niet voldoende is om deze dingen maar wat te weten met het verstand.

Als een soort van theorie.

De vraag is of de catechisanten, de vraag is ook of wij allemaal, dit antwoord **kennen**, als echte geloofskennis.

Geloofservaring ook, dat je het kan toepassen op je leven.

De ervaring, de geloofservaring wanneer we naar onszelf hebben leren kijken, en steeds beter kijken wie wij zijn in de ogen van God.

Want dat is wat de Heilige Geest ons, hoe langer hoe meer wil leren in het leven met de Heere.

Ook kennis van onze ellende, niet als een uit het hoofd geleerd antwoord, maar als een persoonlijke geloofskennis over jezelf.

Dat je het ziet en dat je het zegt, en dat je het belijdt voor God, "ja Heere, zo is het ook in mijn leven. Ik ken mijn ellende, uit de wet van God".

En dan ken je jezelf niet als iemand die af en toe maar wat verkeerd doet.

Maar dat je jezelf leert kennen als iemand die verdorven is, in de ogen van de Heere. Geneigd om God en je naaste te haten.

Het wordt ons gevraagd, heel persoonlijk.

Waaruit kent u? En jij, je ellende?

Antwoord: uit de wet van God.

Gods, heilige wet.

De Heere houdt u vanmiddag Zijn wet voor.

Hij leert het ons.

Staande in de troost van Zondag 1, dat je het eigendom bent van Christus, door het geloof in Hem, staande in die troost houdt God ons Zijn wet voor.

En wat leert Hij dan? Wat eist God dan van ons?

Nou, dat we Zijn wet houden.

En niet op die manier dat je probeert netjes te leven, dat je probeert je best te doen. God geeft ook niet een paar regeltjes waar je je dan zo goed mogelijk aan moet houden, en dan ga je de geboden bij langs, en dan zeg je, "nou, ik breng het er toch wel aardig goed vanaf".

Zo bedoelt God dat helemaal niet.

Gemeente, de wet van God, die hou je niet op een manier zoals de farizeeën die hielden.

De wet van God, dat is een liefdeswet.

Daar klopt het hart van Gods liefde in door.

Hij wordt ons wekelijks voorgelezen, elke zondagmorgen.

En zo nu en dan lezen we ook de samenvatting van de wet.

Dat is niet voor niets gemeente dat we die wet elke zondag horen.

Want die wet is de wet van God.

En die wet is volmaakt.

Dat is de uitdrukking, zou je kunnen zeggen, van de wil van God, van het wezen van God.

En die wet van God, die heeft heel ons bestaan op het oog, heel ons denken, heel ons doen, heel ons laten.

Alles wat we zeggen, alles wat we denken.

En je zou het kunnen samenvatten met één woord, wat God van ons eist, één woord: liefde.

U zult liefhebben, Mij, God. En je naasten met heel je hart, met heel je ziel, en met heel je verstand.

U zult Mij ál de eer geven, in de diepste dingen die in je hart omgaan.

In elke gedachte die je hebt, alles moet op God gericht zijn, niet omdat het moet, maar gewoon uit volmaakte liefde tot Hem.

Heel ons denken, volmaakte liefde tot God, met ál de krachten die je hebt.

Álles voor Hem, zonder enige uitzondering, nooit een verkeerde gedachte.

En dan niet één gebod, maar ál Gods geboden.

En niet maar één moment, maar heel je leven lang, vanaf de geboorte tot het graf.

Altijd en overal God liefhebben.

Volmaakt.

En je naaste volmaakt liefhebben.

Niet alleen God, ook je naaste.

Het is liefde zonder enige uitzondering.

Want hoe zou je kunnen zeggen, "ik heb God lief boven alles, maar als het nou gaat om de liefde tot mijn naaste in de kerk, buiten de kerk. Ach, dan kies ik ze zelf wel uit wie en hoe ik wat lief heb.

Daar past overigens niet iedereen, kan ook niet met iedereen goed door één deur.

Het is ook logisch dat je soms wat in onmin leeft.

In de gemeente, met iemand.

Buiten de gemeente, met iemand".

Kan niet gemeente. Dat kan niet.

Als het aan jezelf ligt, dan kan dat niet.

Als het aan jou ligt, dan zoek je volmaakte liefde.

Dan heb je volmaakte liefde tot je naaste.

Maar als je zegt, ik heb God lief, maar ik heb niet al mijn naasten lief, dan kan dat niet, zegt Johannes.

Gemeente, wij kunnen ons dit zo moeilijk indenken.

Deze eis van God, volmaakte liefde.

Dat komt omdat wij mensen van deze volmaaktheid zo ver verwijderd zijn.

Wij zien zo anders naar onszelf. Wij kijken zo anders naar onszelf.

Wij kijken zo anders naar andere mensen. We zijn het niet gewend.

We denken, als je nou een beetje netjes leeft, ach, dan ben je al veel beter dan een ander, dan ben je aardig onderweg.

Zolang je maar geen moorden pleegt, geen overspel pleegt, zolang je maar niet steelt in de winkel, dan hou je de wet van God.

Maar het is niet zo.

Want God neemt met minder dan volmaakte liefde, geen genoegen.

Gemeente, en dat moeten we goed begrijpen ook vanmiddag.

Want als we dit niet begrijpen. Dan verstaat u ook uw ellende niet.

Ziet u hoe ontzagwekkend veel God van u eist, en van mij eist.
Hij vraagt ons helemaal en dan volmaakt.
Wie zou het kunnen?
Hoe zou ik zo zijn, Heere?
In heel mijn denken, in mijn doen, in mijn laten.
Hoe zou ik ooit weer in Uw liefdevolle nabijheid kunnen komen, als dit is wat U van mij eist, om dat mogelijk te maken?

Ja, zegt de Heere, dit is Mijn wet. Dit is Mijn goede wet. Dit is Mijn liefdevolle wet.
Omdat Ik zo ben.
Omdat Ik volmaakt goed ben.
Omdat Ik volmaakt liefheb.
En daarom kan Ik met minder, ook niet van u, kan Ik niet met minder genoeg nemen.

God moet de zonde wel haten gemeente, want anders is Hij niet wie Hij zegt dat Hij is.
God is rechtvaardig, Hij is heilig, Hij is liefde.

En daarom is het zo nodig dat God ons Zijn liefdeswet voorhoudt.
Omdat wij anders niet zouden zien wie wij van onszelf zijn voor God.
Omdat wij anders ook nooit meer zouden kunnen delen in die liefde van God.

Snapt u dat?

Als u niet volmaakt liefhebt, kunt u niet delen in de liefde van God.

Gemeente, zonder de wet zouden wij geen idee hebben dat ik zonder Gods hulp midden in de ellende lig.
Zonder de wet, zonder het Evangelie, zouden wij niet weten, niet begrijpen dat wij zondaren zijn.
Zonder dat zouden we niet weten dat wij van onszelf geboren worden als vijanden van God.

Ik zou ook niet inzien dat Gods genade mij eigenlijk laat zien dat ik die gemeenschap met God, dat ik bij Hem mag komen als mijn Vader, dat ik dat gewoon verzondd heb.
Ik zou ook niet weten dat ik helemaal niet terugverlang om weer bij God te komen.
Want dat is onze ellende.
Niet alleen dat we zonden doen, maar dat we in de ellende liggen.
Van God vervreemd door onze zonden, en dat ik ook helemaal niet meer terug wil naar God.
En dat ik daarom ook niets anders verdien, dan Gods toorn en Zijn oordeel.

Ik zou het niet weten gemeente, zonder het Evangelie, zonder de wet.
Ik zou het niet weten, dat het nodig is, dat ik zelf helemaal voldoe aan de wet, of dat een ander dat voor mij doet om weer tot God te komen.

2)Brengt ons ook bij het tweede, **bij kennis van onszelf.**

Want als we dit dan horen, dan vragen we ons af, ja, maar kunnen wij dit wel?

En, we weten allemaal dat we het niet kunnen gemeente.

Dat doen wij niet.

Wij hebben God niet volmaakt lief en we hebben elkaar ook niet volmaakt lief, dat kunnen we ook niet.

Kunt u dit alles volbrengen?

Nee, antwoord 5, want naar mijn aard ben ik erop uit om God en mijn naaste te haten.

Ik ben van mezelf helemaal niet op God gericht.

Ik ben er niet op uit om God van mijzelf lief te hebben.

En als dat niet zo is, dan betekent dat in de Bijbel dat ik God haat, want daar zit niets tussen.

Het is wel scherp, maar er zit niets tussen.

Ik heb van mijzelf ook mijn naaste niet lief.

Tenminste, niet zoals God dat van mij vraagt.

Ja, ik heb mijn naaste wel lief zonder de genade van God, als het mij uitkomt. Als het mij een goed gevoel geeft.

Egoïstisch als wij zijn.

Maar nu leert de Heilige Geest ons, in de wet, God kennen.

En de Heilige Geest die gaat dan laten zien, in en door de wet, wat zonde is.

En die laat dan daardoor ook zien gemeente, want dat is dan het gevolg, dat wij voor God inderdaad verdorven zijn.

En dat de zonde mijzelf van Gods liefde heeft vervreemd.

Dat ik ellendig ben.

Kijk, en dan komen we in aanraking met de toorn van God, met Zijn heilige boosheid, over onze zonden, maar niet alleen over onze zonden, ook over onze verdorvenheid.

Want dat is toch ook wat God zegt in de Bijbel?

Vervloekt is eenieder die niet doet, alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen.

En dat is dus volmaakt liefhebben, en als je dat niet doet, dan ben je vervloekt.

Gemeente, we hebben nu de neiging om deze bladzijde nu snel over te slaan.

Maar we moeten deze bladzijde van het leerboek van de Heilige Geest niet te snel omslaan, en dan bedoel ik de bladzijde over de toorn van God, over de zonde.

De bladzijde dat wij zonder geloof in Christus vervloekt zijn, en onder Gods rechtvaardig oordeel liggen.

We moeten gemeente even bij die bladzijde blijven staan.

Want er zijn ook in onze tijd die eigenlijk hier niets meer van willen weten.

Die willen niet meer weten van een toornende God of van een hel.

Die willen ook niet meer zo graag horen over de wet.

En het erge is gemeente, het zit ook in ons denken, in uw denken en in mijn denken, van onszelf.

De arrogantie. En de trots.

En onze neiging om ons tegen God te verzetten en zelf te bepalen hoe God is.

In plaats van, voor Hem op de knieën te vallen. En Hem te aanbidden.

Maar daarmee zouden we God ontëren als we dat doen.

Gemeente, de mens kan de zonde misschien niet zo serieus nemen.

We kunnen de bladzijden van onze verdorvenheid misschien wel snel overslaan, maar ik kan u zeggen, God doet dat niet.

Ook in ons leven niet.

Gods toorn over de zonde is zo groot, dat Hij dan onze zonden ongestraft te laten, zijn geliefde Zoon erom gestraft heeft met de bittere en smadelijke dood aan het kruis.

Het kruis. Dat is wat wij verdienen.

Kijk naar het kruis van Christus. Zijn helse lijden. Zo serieus neemt God onze zonden, zo toorn Hij erover.

Wij verdienen Gods liefde niet.

Wij verdienen Gods toorn, en de Heilige Geest wil ons dat steeds meer leren.

Waarom?

Ach gemeente, zodat wij een afkeer krijgen van onszelf. Zodat wij in en door Christus zien hoe wij zouden moeten zijn. En hoe wij moeten leven voor de Heere. En dat we zouden zeggen, Heere, ben ik echt zo van mezelf?

Maar dan verdien ik, wat de Heere Jezus voor mij heeft verdiend.

Dan hoor ik daar te hangen aan het kruis.

Om je vervolgens voor God te verootmoedigen en in geloof te vluchten tot de Heere Jezus.

Zoals Petrus dat eens deed.

Toen Petrus de grootheid van Jezus zag. Zijn oneindige majesteit, dat Hij precies wist van die vissen en zo dat net in stuurde.

Toen hij Zijn grootheid zag en Zijn heiligheid zag, toen zag hij ook zichzelf. Zijn kleinheid, zijn zondigheid.

En hij viel voor de Here Jezus neer, en hij zei, "Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens".

In de confrontatie met God, met de wet, met het Evangelie, met Christus, leren wij onszelf kennen.

En gemeente, ik vraag het u vanmiddag, kent u daar iets van?

Ik zeg niet of u er iets van voelt.

Ik vraag ook niet hoeveel tranen u gehuild heeft om uw zonden.

Maar gewoon of u er iets van kent.

Van deze geloofskennis over je ellende.

Dat je dus inderdaad van jezelf verloren bent.

Dat je van jezelf onverschillig bent.

Dat je zonder de genade van God onder het oordeel zou liggen.

En ik vraag het aan de ouders vanmiddag, leren wij dat ook onze kinderen nog?

Waarom is dat nodig, om dat ook onszelf en onze kinderen te leren?
Het is heel eenvoudig gemeente, mensen die gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar mensen die ziek zijn.

Ik ben niet gekomen, zegt de Here Jezus, om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

En, dat zijn wij, en dat zijn onze kinderen.

En daarom moeten we het vertellen. Daarom moeten ook zij dat leren, moeten ook wij dat allemaal leren.

En dat wil de Heilige Geest ons nou leren.

En, dat moet ook gemeente, want van onszelf zouden we het niet zien.

De wet leert ons zien, wat zonde is.

Steeds meer.

En dat is zo'n liefde van God, dat is zoveel genade dat Hij dat laat zien.

Dat doet wel eens zeer. Dat herkent u misschien wel in uw eigen leven, dat het zeer deed, toen de Heere je ontdekte aan die ene zonde.

Toen je het moest belijden voor de Heere, dat doet zeer.

Maar het is zo genadig.

Want tegelijk leer je ook Christus kennen.

Het is niet zo dat je eerst je ellende moet kennen en dat je mag hopen dat je dan nog een keer tot Christus mag komen.

Gemeente, zo is het niet.

Je leert je ellende kennen, en tegelijk leer je ook Christus kennen.

Dat werkt samen op.

3) Kennis van Christus. Is ook het laatste.

De farizeeën.

Die waren zo bekend hè, met de wet van God.

Die kenden de wet nog veel beter gemeente, dan wij de wet kennen.

En zij waren verbondskinderen.

En ze waren zo druk om te leven naar de wet van God en ze hielden het zichzelf, ze hielden het alle mensen voor, zo moet je leven, zo moet je leven tot eer van God.

Dan is God blij met je, dan ben je rechtvaardig voor Hem.

En ze hadden gelijk.

Maar één ding begrepen ze niet?

En dat was, dat God liefde vraagt.

Liefde.

Gods wet houden, niet omdat je maar wat regeltjes houdt.

Maar God vraagt liefde van ons.

Volmaakte liefde.

Ten diepste gemeente, hadden de farizeeën niks begrepen van dit vak op de school van de Heilige Geest.

En daarom kende ze, en dat was dan het probleem, daarom kenden ze ook hun ellende niet.

Ze kenden de Here Jezus niet als hun Zaligmaker, die ook zij nodig hadden, om gered te worden.

Ze hadden eigenlijk een godsdienst waarin de Heere Jezus helemaal niet nodig was.

Maar God had de wereld, en ook de farizeeën zo lief, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar overgaf.

Om voor zulke mensen te sterven, om hen te redden.

Christus, de geliefde Zoon van God.

En, de Zoon van God die kwam, en die beklom het kruis.

Om wie te redden?

Om inderdaad, ellendigen, zondaren te redden, en te trekken uit hun ellende.

Gemeente, dat is nu precies waarom de Heere Jezus at met hoeren, met tollenaars. Daarin liet Hij zien dat Hij ook u, en jou, en mij opzoekt in onze ellende.

En dat is waarom de Heilige Geest ons vanmiddag kennis leert over onze ellende.

Zodat mijn ogen opengaan, voor de liefde van God, in Jezus Christus.

En zodat ik steeds meer, uit de kracht en de liefde van Christus, mag gaan leven.

Mijn Verlosser, Zijn gehoorzaamheid.

Godzijdank, Zijn gehoorzaamheid, Zijn volmaakte gehoorzaamheid ook aan de wet.

Want gemeente, vanuit wiens handen ontvangen wij de wet?

Uit de handen van Christus.

Wij zouden de toets van de wet, hoe goed we ook ons best doen, nooit kunnen doorstaan.

We zouden altijd in onze ellende blijven liggen, want het is bij ons nooit volmaakte liefde.

Maar Hij, Christus, Hij is de enige die de toets van de wet heeft doorstaan.

Volmaakte liefde gaf Hij aan Zijn Vader.

Volmaakte liefde had Hij voor Zijn naasten.

En Zijn liefde voor God, en Zijn liefde voor zondaren was zó groot dat Hij de straf heeft gedragen.

Hij, de toorn van God heeft gedragen over onze zonden.

Dat Hij voor mij tot een vloek is gemaakt.

En ik verkondig u gemeente het Evangelie, dat eenieder die vanmiddag ziet op Hem in geloof, die is gered.

En die heeft eeuwige leven.

Die ligt niet meer in de ellende, maar die is eruit getrokken door Hem.

Sla daarom uw oog op Hem.

Stel al uw hoop op Hem.

En dan hoeft je niet bang te zijn voor de toorn van God.

Oh ja, die verdienen we wel, maar Hij, Hij in onze plaats.

Wat zei de Heere Jezus, toen Simon Petrus op zijn knieën viel en zei, "Heere, ga weg van mij, ik ben een ellendig mens"

Zei de Heere toen tegen Simon Petrus, "Simon Petrus, je hebt gelijk"?

Nee, dan zegt de Heere Jezus, "Simon Petrus, wees niet bevreesd.

Je hoeft niet bang te zijn.

Ja, je bent een zondaar.

Maar Ik ben zo genadig.

Ik voor jou, Simon Petrus".

En gemeente, dit geldt voor eenieder die in geloof vlucht tot de Heere Jezus.

Wees niet bevreesd.

Kennis van je ellende?

Ja, Godzijdank dat ik het zien mag.

Ik ellendig mens, dank U Heere Jezus, dat U mij daar aan heeft ontdekt.

Want zonder die kennis, ach, ik zou u niet nodig hebben gehad.

Maar nu, ik heb het geluk gevonden.

Ik ben door U gevonden, door Uw liefde, en door Uw genade.

Ik heb de vaste grond gevonden.

Mijn enige troost in leven en sterven, is, dat ik van Hem ben, van Christus.

En nu, daarom, leef ik nu al uit Zijn kracht. In liefde voor God, en voor mijn naaste.

Schrijft de Heilige Geest de wet in mijn hart. En is daar een begin van de gehoorzaamheid.

Nee, niet volmaakt, niet volmaakt.

Maar nu weet ik, nu weet ik het zeker, eens, eens door Hem, kom ik de ellende voor eeuwig te boven.

AMEN